

Arrest

nr. 67 159 van 22 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 20 juli 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juni 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat Z. CHIHAOUI en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn van Bakongo origine en afkomstig van Cabinda. Enkele maanden na uw geboorte verhuisde u met uw ouders naar de wijk Viana in Luanda. Uw vader werkte als militair bij het Angolese leger in Luanda en in de provincies Munchico en Quando Cubango. Daarnaast was uw vader lid van het Flec. Hij verzamelde materiaal voor het Flec dat hij van Luanda naar Uige vervoerde. In 2008 of 2009 vertelde uw vader u over zijn activiteiten voor het Flec en begon u uw neef te helpen met het uitdelen van paraplu's en vlaggetjes van het Flec in de wijk Viana. Op 20 oktober 2010 werd uw vader in Maquela Do Zombo tegengehouden door de politie, op het moment dat

hij materiaal vervoerde voor het Flec, en ter plaatse gedood. Op 27 oktober 2010 kwam de politie naar uw huis in Luanda. De politie vond het materiaal dat bestemd was voor het Flec en beschuldigde u van medeplichtigheid aan de activiteiten voor het Flec en van het plegen van misdaden tegen de natie. U werd opgepakt en opgesloten in het politiebureau van Viana. U werd er geslagen en gevraagd naar de namen van de leden van het Flec in Viana. Op 30 oktober 2010 kon u met de hulp van uw neef S.J.(...), van een activist van het Flec genaamd M.L.(...) en van twee politieagenten uit de gevangenis vluchten. U werd diezelfde dag naar de Democratische Republiek Congo gebracht. Op 13 november 2010 reisde u per vliegtuig naar België waar u op 14 november 2010 aankwam. Op 6 december 2010 vroeg u in België asiel aan.

B. Motivering

De aandacht dient er op gevestigd te worden dat u er niet in geslaagd bent een 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat u Angola diende te verlaten nadat u er werd gearresteerd door de politie op beschuldiging van medeplichtigheid aan activiteiten voor het Flec (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 14 juni 2010, hierna CGVS, p. 7). Volgende bedenkingen kunnen evenwel bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen aangaande de betrokkenheid bij het Flec van u en uw vader niet geloofwaardig zijn.

U verklaarde dat uw vader naast zijn werk als militair voor het Angolese leger (FAA) al jaren lid was van het Flec (CGVS, p. 2 en p. 5). Dit is evenwel hoogst bevreemdend, aangezien het Flec en het FAA in de Cabindese kwestie lijnrecht tegenover elkaar staan, waarbij het FAA de onafhankelijkheidsstrijd van het Flec manu militari tracht neer te slaan (zie landeninformatie). Gezien de fundamentele tegenstelling is het moeilijk te bevatten hoe uw vader beide functies zou kunnen en willen combineren. Bovendien zei u dat uw vader volgens u hield van zijn werk als militair voor het FAA (CGVS, p. 5), wat des te meer in strijd is met uw verklaring dat hij actief wenste mee te werken aan het bekomen van de onafhankelijkheid van Cabinda (CGVS, p. 5).

Bovendien geeft u tegenstrijdige verklaringen over de tijdsbesteding van uw vader voor wat zijn activiteiten voor het FLEC betreft. Wanneer u werd gevraagd werd hoe vaak per maand uw vader goederen bracht naar Uige antwoordde u dat dit een drietal keer was (CGVS, p. 5). Wanneer er u vervolgens gevraagd werd hoe lang hij dan wegbleef zei u twee of drie weken, omdat hij na het transport meteen doorging naar zijn werk (CGVS, p. 5). Dit is evenwel niet verenigbaar is met de eerder door u opgegeven frequentie.

Ook wat betreft uw eigen betrokkenheid geeft u tegenstrijdige verklaringen. Zo verklaarde u aanvankelijk dat u al drie jaar, met name sinds eind 2007, voor het Flec vlaggetjes en paraplu's uitdeelde (CGVS, p. 3). Later verklaarde u daarentegen dat u voor de eerste keer werd gevraagd om mee te helpen in 2009 (CGVS, p. 5). U stelde daarbij expliciet dat u geen sympathiserend lid was (CGVS, p. 7). In de vragenlijst van het Commissariaat-generaal verklaarde u dan weer dat u sympathiserend lid bent en wel sinds 2010 (zie vragenlijst Commissariaat-generaal, opgesteld bij de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 3 mei 2010, p. 3, punt 3.3).

Daarbij dient te worden opgemerkt dat ook uw kennis van het Flec quasi onbestaande blijkt. Zo kon u de leiders van de organisatie niet noemen (CGVS, p. 4) en had u nog nooit van Nzita Tiago en Estanislau Miguel Boma gehoord (CVGS, p. 7), respectievelijk de voorzitter en stafchef van het Flec in de periode dat u activiteiten had voor het Flec (zie landeninformatie). Verder weet u niet op welke manier het Flec de onafhankelijkheid wil bereiken en kan u niet zeggen wat de recente ontwikkelingen zijn in de strijd van het Flec (CGVS, p. 4). Tenslotte verklaarde u dat er vooralsnog geen pogingen tot vrede zijn geweest (CGVS, p. 4), daar waar het Commissariaat-generaal over informatie beschikt dat er ondermeer in 2006 een vredesakkoord werd onderhandeld en getekend door een factie van het Flec, terwijl andere facties het verwierpen (zie landeninformatie). Het komt totaal niet doorleefd over dat u meewerkte aan de propaganda van het Flec (CGVS, p. 4), zonder dat u enige basiskennis had over de samenstelling, objectieven en activiteiten van het Flec. Het is des te meer verwonderlijk dat u zonder een duidelijk engagement deelnam aan deze propaganda activiteiten aangezien u zich anderzijds wel bewust was van de clandestiene aard (CGVS, p. 4), en dus het risicovolle karakter, van deze operatie.

Uit dit alles blijkt dat u de reden van uw problemen met de autoriteiten, met name de voorgehouden activiteiten van u en uw vader voor het Flec, niet aannemelijk heeft kunnen maken.

Tenslotte kunnen met betrekking tot de door u aangehaalde arrestatie nog volgende opmerkingen worden gemaakt die de geloofwaardigheid van uw asielaanspraak verder ondermijnen.

Zo legde u tegenstrijdige verklaringen af aangaande de directe aanleiding van uw arrestatie op 27 oktober 2010. Zo verklaarde u aanvankelijk dat de politie van een uw onbekende bron had vernomen dat u uw vader hielp bij zijn activiteiten en u verder ook op de hoogte was van de logistieke steun die hij

verleende aan het Flec (CGVS, p. 5). U zei dat de politie naar het huis kwam met de bedoeling u op basis van deze informatie te arresteren (CGVS, p. 5). Later in uw verklaringen op het Commissariaat-generaal stelde u evenwel dat de politie na een huiszoeking het materiaal had gevonden en dat ze toen pas op die manier te weten kwam dat u ook deelnam aan de clandestiene activiteiten van het Flec, waarna ze u bij uw thuiskomst arresteerden (CGVS, p. 6). Het is overigens opmerkelijk dat het materiaal nog steeds in het huis zou liggen. U wist immers dat uw vader gevat was door de politie en het materiaal als bewijs van betrokkenheid bij het Flec kon dienen.

Tenslotte kan nog worden opgemerkt dat het feit dat dit materiaal in een keldergat in uw huis werd gevonden niet automatisch wijst op uw persoonlijke betrokkenheid. Na de arrestatie en dood van uw vader was het immers duidelijk voor de politie dat het uw vader was die logistieke ondersteuning deed voor het Flec (CGVS, p. 5). Dit roept bijkomende twijfels bij de voorgehouden aantijgingen tegen u vanwege de politie, met name de beschuldiging van het plegen van misdaden tegen de natie en van medeplichtigheid aan het Flec (CGVS, p. 6).

Aldus dient te worden vastgesteld dat ook uw verklaringen met betrekking tot de door u aangehaalde vervolgingsfeiten niet overtuigend zijn en wordt bijgevolg verder afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw gehele asielaanvraag.

Er kan uit hetgeen voorafgaat niet besloten worden dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde Cédula Pessoal wijzigt voorgaande vaststellingen niet. In verband met de op de Cédula Pessoal vermelde en ook door u in het kader van uw asielaanvraag opgegeven geboortedatum - 25/12/1993 - kan worden opgemerkt dat deze wordt tegengesproken door de resultaten van een leeftijdonderzoek dat op 13 januari 2011 werd uitgevoerd door het UZ St. Rafael. Uit dit onderzoek blijkt immers dat met een redelijke wetenschappelijke zekerheid uw leeftijd op datum van het onderzoek kon geschat worden op 22.1 jaar met een standaarddeviatie van 1.7 jaar, zodat u ouder bent dan 18 jaar (zie document Voogdijdienst dd. 11 februari 2011), hetgeen onverenigbaar met de door u opgegeven geboortedatum. Bijgevolg kan men zich vragen stellen over de geldigheid van de gegevens die op het Cédula Pessoal voorkomen en over de bewijswaarde ervan voor uw identiteit.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 aangaande de uitdrukkelijke motivering van administratieve bestuurshandelingen, van het voorzichtigheids- en zorgvuldigheidsbeginsel, van de artikelen 48/2, 48/3 en 49/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben betrekking op de formele motiveringsplicht. Waar verzoeker tegelijkertijd een schending aanvoert van de formele en de materiële motiveringsplicht, dient erop te worden gewezen dat hij niet in redelijkheid kan aanvoeren dat enerzijds de juridische en feitelijke overwegingen niet in de bestreden beslissing zijn weergegeven en anderzijds die redenen niet deugdzzaam zijn (RvS 11 juli 2001, nr. 97.739). De schending van de formele motiveringsplicht kan, *in casu*, niet op ontvankelijke wijze ingeroepen worden, daar uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven die de beslissing onderbouwen, kent (RvS 25 september 2002, nr. 110.660). Uit de bewoordingen van het aangevoerde middel blijkt bovendien dat verzoeker louter kritiek heeft op de inhoudelijke correctheid van de motieven, zodat het middel verder vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht dient te worden onderzocht.

Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 49/3 van de vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat hij nalaat uiteen te zetten op welke wijze voormeld artikel, dat bepaalt dat de asielaanvraag ambtshalve bij voorrang onderzocht wordt in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4, geschonden is. Dit onderdeel van het middel is onontvankelijk.

2.2.2.1.1. In een eerste onderdeel citeert verzoeker uit het UNHCR, *Handbook on procedures and criteria for determining refugee status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, Genève, 1992, nr. 190 en 196, en leidt hieruit af dat hij als een kwetsbaar persoon dient te worden aangezien omdat hij een asielzoeker is. Hij vervolgt dat hij daarenboven pas 18 jaar oud is en dat hij door de stress en angst tijdens het interview soms fouten gemaakt heeft. Verzoeker stelt dat hij nooit gezegd heeft dat zijn vader bij de FAA werkte. Hij wijt dit aan een fout tijdens de vertaling. Verder acht verzoeker de tijdsbesteding van zijn vader niet van groot belang voor zijn asielgronden en geeft te kennen dat zijn vader elke week terug kwam van zijn missies. Wat betreft de tegenstrijdige verklaringen die hij over zijn eigen betrokkenheid heeft afgelegd, dacht verzoeker tijdens het interview dat ze het over zijn neef hadden; zelf is hij nooit lid geworden van het FLEC. Aangaande zijn deelneming aan het FLEC, stelt hij dat hij genoeg informatie kon geven aan het Commissariaat-generaal. Gezien zijn beperkte deelneming echter, kan van hem niet verwacht worden dat hij heel het organogram van het FLEC zou kunnen weergeven. Zijn verklaringen aangaande de directe aanleiding van zijn arrestatie zijn niet tegenstrijdig. Het is plausibel dat de politie een huiszoeking deed omwille van de dood van zijn vader en omdat ze hadden vernomen van een bron dat hij hem ook hielp. Het feit dat het materiaal nog thuis lag, is eveneens verstaanbaar gezien zijn vader maar pas dood was en hij slechts sinds zeven dagen wist dat zijn vader werd gedood. Tot slot stelt verzoeker dat hij werd gearresteerd omwille van misdaad tegen de natie en dat er moet rekening gehouden worden met de politieke opinie die de MPLA toetst aan verzoeker en niet wat het Commissariaat-generaal denkt dat de MPLA had moeten denken.

2.2.2.1.2.1. De commissaris-generaal heeft in de bestreden beslissing op omstandige en duidelijke wijze uiteengezet waarom geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden vrees voor vervolging door de Angolese autoriteiten. Zo werd vastgesteld dat verzoekers verklaringen aangaande de betrokkenheid bij het FLEC niet geloofwaardig zijn, gelet op de vele tegenstrijdigheden en zijn gebrek aan kennis van het FLEC. Waar verzoeker deze "fouten" tracht te vergoelijken door te stellen dat hij pas 18 jaar is, merkt de Raad op dat hij volledig voorbij gaat aan de vaststelling in de bestreden beslissing dat uit de resultaten van een leeftijdsonderzoek op 13 januari 2011 blijkt dat zijn leeftijd geschat kon worden op 22.1 jaar met een standaarddeviatie van 1.7 jaar, zodat verzoeker ouder is dan 18 jaar. Bovendien wijst de Raad erop dat van een asielzoeker wordt verwacht dat hij deze belangrijke gebeurtenissen naar plaats en tijd kan situeren, gezien kan verwacht worden dat levensbepalende ervaringen in het geheugen gegrift staan zo zij zich in werkelijkheid voorgedaan zouden hebben. Bijaldien moet deze persoon daar in een later stadium nog een gedetailleerde en coherente beschrijving van kunnen geven. In dit opzicht vormen te dezen leeftijd, stress en angst geen aannemelijke verklaring voor de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden.

2.2.2.1.2.2. Waar verzoeker aanvoert dat hij nooit gezegd heeft dat zijn vader bij de FAA werkte, dat dit een fout is in de vertaling gezien zijn vader werkte als militair voor het FLEC, stelt de Raad vast dat dit een blote bewering betreft die verzoeker geenszins hard weet te maken. Immers, uit het gehoorverslag van 14 juni 2011 (stuk 4 van het administratief dossier) kunnen geen aanwijzingen afgeleid worden van moeilijkheden die er zich zouden hebben voorgedaan noch blijkt dat verzoeker enige opmerkingen heeft gemaakt over eventuele problemen of onduidelijkheden. Zo wijst verwerende partij er terecht op dat toen aan verzoeker gevraagd werd wat zijn vader ervan vond om tegelijkertijd voor het FLEC en de Angolese troepen te werken, verzoeker de interviewer van het Commissariaat-generaal niet heeft gecorrigeerd en niet heeft gesteld dat zijn vader niet voor de Angolese troepen werkzaam was (stuk 4, gehoorverslag van 14 juni 2011, 5), terwijl redelijkerwijze wel kan verwacht worden dat verzoeker dit zou hebben gedaan indien het feit dat zijn vader voor het FAA werkte op een foutieve veronderstelling berust. Verzoeker overtuigt bijgevolg geenszins wanneer hij stelt dat zijn verklaringen aangaande de beroepsactiviteiten van zijn vader verkeerd vertaald werden. Bijgevolg vormt deze "verkeerde vertaling" geen afdoende verklaring voor de vaststellingen van de bestreden beslissing aangaande het ongeloofwaardig karakter van zijn verklaringen als zou zijn vader tegelijkertijd voor het FLEC en het Angolese leger actief geweest zijn.

2.2.2.1.2.3. Waar verzoeker opwerpt dat de tijdsbesteding van zijn vader niet van groot belang is voor de beoordeling van zijn asielgronden en dat hij, ter verklaring van de vastgestelde tegenstrijdigheden aangaande zijn betrokkenheid, dacht dat ze het nog over zijn neef hadden, stelt de Raad vast dat verzoeker zich louter beperkt tot het vergoelijken van de motieven van de commissaris-generaal zonder evenwel concrete aanvaardbare of plausibele verklaringen aan te voeren die deze motieven, die steun vinden in het administratief dossier, verklaren of weerleggen. Met het louter herhalen in zijn verzoekschrift nooit sympathiserend lid te zijn geweest, weerlegt, noch verklaart hij de incoherenties aangaande zijn eigen betrokkenheid. Van verzoeker mag verwacht worden dat hij tijdens de

asielprocedure eenduidige verklaringen aflegt over de feiten die de essentie uitmaken van zijn asielrelaas en de aanleiding waren tot zijn vertrek uit zijn land van herkomst.

2.2.2.1.2.4. Aangaande de opmerking van verzoeker dat hij wel een aantal zaken met betrekking tot het FLEC kon weergeven, dient te worden opgemerkt dat het niet zo is dat elke onjuist antwoord op een kennisvraag, zoals vastgesteld op het Commissariaat-generaal en beaamd door de Raad, op zich leidt tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas, maar wel de totaliteit van onwetendheden en onvolledigheden. Er wordt rekening gehouden met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden, alsook met het specifieke profiel van de asielzoeker. De commissaris-generaal is te dezen op basis van het geheel van zijn bevindingen tot de vaststelling gekomen dat de kennis van verzoeker over het FLEC quasi onbestaande is en dat zodoende geen geloof aan zijn FLEC-engagement kan worden gehecht. Waar verzoeker stelt dat hij geen lid was en dat men gezien zijn beperkte deelname aan het FLEC niet kan verwachten dat hij het hele organogram zou kunnen weergeven, wijst verweerder er terecht op dat van iemand die zijn land ontvluchtte wegens zijn betrokkenheid bij een onafhankelijkheidsbeweging zoals het FLEC, het redelijk te verwachten is dat hij deze organisatie uitvoerig kan toelichten en aldus zijn engagement aannemelijk maakt. Aangezien verzoeker zijn engagement voor het FLEC niet aantoot zoals duidelijk wordt aangegeven in de bestreden beslissing, is zijn vervolging hiervoor evenmin gegrond.

2.2.2.1.2.5. Aangaande de tegenstrijdigheden rond de directe aanleiding van verzoekers arrestatie op 27 oktober 2010, stelt de Raad vast dat verzoeker met zijn argumentatie dat het plausibel is dat de politie een huiszoeking deed omwille van de dood van zijn vader en omdat ze hadden vernomen van een bron dat hij hem ook hielp, volledig voorbijgaat aan de vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeker aanvankelijk stelde dat de politie via een voor hem onbekende bron op de hoogte was van zijn activiteiten voor het FLEC en omwille van deze reden naar zijn huis kwam om hem te arresteren, terwijl verzoeker later in zijn verklaringen stelde dat het wegens de huiszoeking was dat de autoriteiten aan de weet kwamen dat hij actief was voor het FLEC waarna ze hem arresteerden. Dergelijke verklaringen zijn wel degelijk tegenstrijdig en tasten de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas aan. Ook heeft de commissaris-generaal er terecht op gewezen dat het opmerkelijk is dat het materiaal voor het FLEC nog steeds in verzoekers huis lag. Het materiaal kon immers als bewijs van betrokkenheid dienen en verzoeker was op de hoogte van de mogelijke gevolgen hiervan gelet op wat zijn vader overkomen was. Dat zijn vader nog maar pas dood was, kan geenszins als afdoende verantwoording dienen.

Voor het overige stelt de Raad vast dat verzoeker zich beperkt tot het louter omkeren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel concrete argumenten aan te halen die de motieven van de bestreden beslissing weerleggen.

2.2.2.1.3. In acht genomen wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal terecht besloten heeft dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is.

2.2.2.2.1. In een tweede onderdeel laat verzoeker gelden dat tijdens het interview op het Commissariaat-generaal hem geen enkele vraag werd gesteld over zijn detentie en over de gedraging van de autoriteiten tegenover hem, terwijl er een risico bestaat op schending van de artikelen 2, 3 en 5 van het EVRM. Hij stelt eveneens dat er rekening had moeten gehouden worden met zijn jonge leeftijd.

2.2.2.2.2. Voor zover verzoeker een schending aanvoert van de artikelen 2 en 3 EVRM, wijst de Raad erop dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van voormelde wet van 15 december 1980 bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), deze artikelen inhoudelijk overeenstemmen met artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoekers asielrelaas niet geloofwaardig is. Bijgevolg maakt verzoeker ook niet aannemelijk dat hij om de redenen die hij in zijn asielaanvraag aanhaalt een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verweerder wijst er dan ook terecht op dat de artikelen 2 en 3 EVRM niet geschonden kunnen zijn als de aangevoerde schending wordt ontwikkeld op basis van dezelfde feiten als het asielrelaas indien dat asielrelaas ongeloofwaardig werd bevonden. Verzoekers verwijt dat hem geen enkele vraag werd gesteld over zijn detentie en over de gedraging van de autoriteiten tegenover hem neemt de Raad bijgevolg niet aan, gezien het ongeloofwaardig karakter ervan.

De schending van artikel 5 EVRM kan niet dienstig worden aangevoerd daar de Raad, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, uitsluitend uitspraak doet over de hoedanigheid van vluchteling (RvS 12 maart 2008, nr. 180.930).

Waar verzoeker opmerkt dat er rekening had moeten gehouden worden met zijn jonge leeftijd, verwijst de Raad naar zijn motivering *sub* 2.4.

2.2.2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 1 oktober 2003, nr. 123.728). Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord, waarbij hij de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die de Portugese taal machtig is. Verder blijkt dat de bestreden beslissing gesteund is op alle gegevens uit het administratief dossier, op objectieve gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.2.4. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

In acht genomen wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat er geen wezenlijke elementen ontbreken die de Raad zouden verhinderen over het beroep te kunnen oordelen. Er is derhalve geen reden om, zoals in het verzoekschrift gevraagd, de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak voor verder onderzoek terug te zenden naar de commissaris-generaal.

Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

2.3. Verzoeker kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt evenmin in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig september tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER